

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 19.

Vydána dne 16. dubna 1932.

Obsah: (46. a 47.) 46. Úmluva o mezinárodních výstavách. — 47. Vyhláška o mezinárodní působnosti dodatkové úmluvy k obchodní dohodě mezi republikou československou a republikou Rakouskou ze dne 4. května 1921, podepsané ve Vídni dne 22. července 1931.

46.

Úmluva o mezinárodních výstavách.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

DNE 22. LISTOPADU 1928

BYLA SJEDNÁNA V PAŘÍŽI TATO ÚMLUVA
SE ZÁPISEM A PODPISOVÝM ZÁPISEM:

Convention

concernant les expositions internationales.

PARIS, 22 NOVEMBRE 1928.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements ci-après énumérés, s'étant réunis en conférence à Paris, du 12 au 22 novembre 1928, sont convenus, d'un commun accord et sous réserve de ratification, des dispositions suivantes:

TITRE PREMIER.

Définitions.

Article premier.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent qu'aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues.

Est considérée comme exposition internationale officielle ou officiellement reconnue toute manifestation, quelle que soit sa dénomination à laquelle des pays étrangers sont invités par la voie diplomatique, — qui a, en général, un caractère non périodique, dont le but principal est de faire apparaître les pro-

(Překlad.)

Úmluva

o mezinárodních výstavách.

V PAŘÍŽI, DNE 22. LISTOPADU 1928.

Podepsaní, zmocněnci vlád níže uvedených, kteří v době od 12. do 22. listopadu 1928 shromáždili se v Paříži na konferenci, dohodli se souhlasně s výhradou ratifikace, na těchto ustanoveních:

ČÁST PRVNÍ.

Vymezení pojmů.

Článek první.

Ustanovení této úmluvy týkají se pouze mezinárodních státních (oficiálních) nebo oficielně uznaných výstav.

Za mezinárodní státní (oficiální) nebo oficielně uznanou výstavu považuje se každý podnik jakéhokoliv označení, k němuž jsou cizí země pozvány cestou diplomatickou, který zpravidla svou povahou není podnikem pořádaným v pravidelných lhůtách a jehož hlavním účelem jest ukázati pokroky docílené různými

grès accomplis par les différents pays dans une ou plusieurs branches de la production, et dans laquelle il n'est fait, en principe, aucune différence entre acheteurs ou visiteurs pour l'entrée dans les locaux de l'exposition.

Ne sont pas soumises aux dispositions de ladite Convention :

1° Les expositions d'une durée de moins de trois semaines ;

2° Les expositions scientifiques organisées à l'occasion de congrès internationaux, à condition que leur durée ne dépasse pas celle prévue au n° 1 ;

3° Les expositions des beaux-arts ;

4° Les expositions organisées par un seul pays dans un autre pays, sur l'invitation de celui-ci.

Les pays contractants sont d'accord pour refuser aux expositions internationales qui, tombant sous l'application de la présente Convention, ne rempliraient pas les obligations qui y sont prévues, le patronage et les subventions de l'État, ainsi que les autres avantages prévus aux titres III, IV et V ci-après.

Article 2.

Une exposition est générale lorsqu'elle comprend les produits de l'activité humaine appartenant à plusieurs branches de la production ou qu'elle est organisée en vue de faire ressortir l'ensemble des progrès réalisés dans un domaine déterminé, tel que l'hygiène, les arts appliqués, le confort moderne, le développement colonial, etc.

Elle est spéciale quand elle n'intéresse qu'une seule science appliquée (électricité, optique, chimie, etc.), une seule technique (textile, fonderie, arts graphiques, etc.), une seule matière première (cuirs et peaux, soie, nickel, etc.), un seul besoin élémentaire (chauffage, alimentation, transport, etc.).

Il sera établi par les soins du Bureau international prévu à l'article 10, une classification des expositions qui servira de base pour déterminer les professions et les objets pouvant prendre place dans une exposition spéciale en vertu de l'alinéa précédent. Cette liste pourra être révisée tous les ans.

Article 3.

La durée des expositions internationales ne doit pas dépasser six mois ; néanmoins le Bureau international peut autoriser une exposi-

nými zeměmi v jednom nebo v několika odvětvích výrobních a při němž, pokud se týče přístupu do výstavních místností, není zásadně činěn rozdíl mezi kupci a návštěvníky.

Ustanovení uvedené úmluvy netýkají se :

1. Výstav, které trvají méně než tři týdny.

2. Vědeckých výstav, pořádaných u příležitosti mezinárodních kongresů, předpokládaje, že jejich trvání nepřesahuje dobu, stanovenou v bodě 1.

3. Výstav uměleckých.

4. Výstav pořádaných jedinou zemí v zemi jiné na pozvání této.

Smluvní země shodují se v tom, že mezinárodním výstavám, které by, ač se na ně vztahuje tato úmluva, nesplnily závazky v ní stanovené, odmítnou protektorát a podporu státní, jakož i ostatní výhody, stanovené v níže uvedených částech III, IV a V.

Článek 2.

Výstava jest všeobecná, zahrnuje-li výrobky lidské činnosti různých výrobních odvětví, nebo je-li uspořádána, aby zdůraznila celkový pokrok, docílený v určitém oboru, jako jest na př. zdravotnictví, umělecký průmysl, moderní zařízení, koloniální vývoj, atd.

Výstava jest odborná, týká-li se pouze jediného oboru užitých věd (elektřina, optika, chemie), jediného výrobního odvětví (textilie, slévárenství, tiskařské umění atd.), jediné suroviny (kůže, hedvábí, nikl atd.), jediné základní potřeby (otop, zásobování, doprava atd.).

Péči mezinárodního úřadu, ustaveného podle čl. 10., bude vypracováno roztržidění výstav, které bude podkladem pro stanovení oborů a předmětů, jež ve smyslu předcházejícího odstavce budou moci býti pojaty do odborných výstav. Tento seznam může býti každoročně přezkoumán.

Článek 3.

Mezinárodní výstavy nesmějí trvati déle než šest měsíců ; mezinárodní úřad může nicméně povolit všeobecnou výstavu na delší

tion générale pour une durée supérieure, laquelle ne saurait, en aucun cas, dépasser douze mois.

TITRE II.

Fréquence des expositions.

Article 4.

La fréquence des expositions internationales visées par la présente Convention est réglementée selon les principes suivants:

Les expositions générales sont rangées en deux catégories:

Première catégorie: les expositions générales qui entraînent pour les pays invités l'obligation de construire des pavillons nationaux;

Deuxième catégorie: les expositions générales qui n'entraînent pas pour les pays invités l'obligation précitée.

Dans un même pays, il ne peut être organisé, au cours d'une période de quinze années, plus d'une exposition générale de première catégorie; un intervalle de dix années doit séparer deux expositions générales de toute catégorie.

Aucun pays contractant ne peut organiser de participation à une exposition générale de première catégorie que dans le cas où cette exposition suivrait d'au moins six années l'exposition générale de première catégorie précédente. Il ne peut organiser de participation à une exposition générale de deuxième catégorie que si celle-ci est séparée de l'exposition générale qui l'a précédée par un intervalle de deux ans. Cet intervalle est porté à quatre ans lorsqu'il s'agit d'expositions de même nature.

Les délais prévus au paragraphe précédent sont appliqués sans qu'il y ait lieu de faire de distinction entre les expositions organisées par un pays adhérent ou non à la Convention.

Des expositions spéciales de même nature ne peuvent se tenir en même temps sur les territoires des pays contractants. Un délai de cinq ans est obligatoire pour qu'elles puissent se renouveler dans un même pays. Toutefois, le Bureau international peut réduire exceptionnellement ce dernier délai jusqu'à un minimum de trois années, lorsqu'il estime que ce délai est justifié par l'évolution rapide de telle ou telle branche de la production. La même réduction de délai peut être accordée aux expositions qui se tiennent déjà traditionnellement dans certains pays à un intervalle inférieur à cinq années.

dobu, ta však nemá nikdy překročiti dobu dvanácti měsíců.

ČÁST II.

Časový pořad výstav.

Článek 4.

Časový pořad mezinárodních výstav, které má na zřeteli tato úmluva, jest upraven těmito zásadami:

Všeobecné výstavy jsou rozděleny na dvě skupiny:

První skupina: všeobecné výstavy, které pozvaným zemím ukládají povinnost, aby postavily státní pavilony.

Druhá skupina: všeobecné výstavy, které pozvaným zemím neukládají shora uvedené povinnosti.

V téže zemi může býti uspořádána v období patnácti let pouze jedna všeobecná výstava první skupiny; mezi dvěma výstavami všeobecnými kterékoli skupiny musí uplynouti mezidobí deseti let.

Každá smluvní země může připravovati účast na všeobecné výstavě první skupiny jenom tehdy, když tato výstava se koná nejméně 6 let po poslední všeobecné výstavě první skupiny. Může připravovati účast na všeobecné výstavě druhé skupiny pouze tehdy, když uplynulo od všeobecné výstavy, která ji předcházela, mezidobí dvou let. Toto mezidobí prodlužuje se na čtyři roky, jde-li o výstavy téhož druhu.

Lhůty, stanovené předcházejícím článkem, platí bez ohledu na to, jde-li o výstavy pořádané zemí, jež přistoupila nebo nepřistoupila k této úmluvě.

Odborné výstavy téhož druhu nemohou se konati současně na územích smluvních zemí. Aby mohly býti opakovány v téže zemi, jest nutno zachovati lhůtu pěti let. Nicméně mezinárodní úřad může výjimečně zkrátiti posléze uvedenou lhůtu až na nejméně 3 roky, uzná-li, že tato doba jest odůvodněna rychlým vývojem některého výrobního odvětví. Stejně možno zkrátiti lhůtu výstavám, které v určitých zemích se konají již obvykle v obdobích kratších 5 let.

Des expositions spéciales de nature différente ne peuvent avoir lieu dans un même pays à moins de trois mois d'intervalle.

Les délais mentionnés dans le présent article ont pour point de départ la date d'ouverture de l'exposition.

Article 5.

Le pays contractant sur le territoire duquel est organisée une exposition conforme aux dispositions de la présente Convention doit, sous réserve de l'Article 8 ci-après, adresser par la voie diplomatique une invitation aux pays étrangers:

Trois ans à l'avance quand il s'agit d'expositions générales de la première catégorie;

Deux ans à l'avance pour les expositions générales de la deuxième catégorie;

Un an à l'avance pour les expositions spéciales.

Aucun Gouvernement ne peut organiser ou patronner une participation à une exposition internationale si l'invitation ci-dessus n'a pas été adressée.

Article 6.

Lorsque plusieurs pays seront en concurrence entre eux pour l'organisation d'une exposition internationale, ils procéderont à un échange de vues afin de déterminer le pays qui obtiendra le privilège de l'organisation.

Au cas où l'accord ne pourrait intervenir, ils demanderont l'arbitrage du Bureau international, qui tiendra compte des considérations invoquées et notamment des raisons spéciales de nature historique ou morale, de la période écoulée depuis la dernière exposition et du nombre de manifestations déjà organisées par les pays concurrents.

Article 7.

Lorsqu'une exposition répondant aux caractéristiques des manifestations définies par l'article 1er est organisée dans un pays non adhérent à la présente Convention, les pays contractants, avant d'accepter l'invitation à cette exposition, demanderont l'avis du Bureau international.

Ils ne donneront pas leur adhésion à l'exposition projetée si elle ne présente pas les mêmes garanties que celles exigées par la présente Convention ou tout au moins des garanties suffisantes. En cas de simultanéité de date entre une exposition organisée par

Odborné výstavy různého druhu mohou býti konány v téže zemi jenom po uplynutí nejméně 3 měsíců.

Lhůty, uvedené v tomto článku, počítají se ode dne zahájení výstavy.

Článek 5.

Smluvní země, na jejímž území jest uspořádána výstava podle ustanovení této úmluvy, jest povinna, s výhradou ustanovení níže uvedeného čl. 8., zaslati cizím zemím pozvání cestou diplomatickou, a to:

3 roky předem, jde-li o všeobecnou výstavu první skupiny,

2 roky předem, jde-li o všeobecnou výstavu druhé skupiny,

1 rok předem u výstav odborných.

Žádná vláda nesmí konati nebo pod svou ochranu vzíti přípravy k účasti na některé mezinárodní výstavě, nebylo-li rozesláno shora uvedené pozvání.

Článek 6.

Bude-li se několik zemí ucházeti současně o uspořádání mezinárodní výstavy, zahájí mezi sebou jednání za účelem určení země, které se má vyhraditi její uspořádání.

Nebude-li docíleno shody, vyžádají si rozhodčí řízení mezinárodního úřadu, jenž vezme v úvahu uváděné okolnosti a zejména zvláštní důvody povahy historické nebo morální, dále dobu, jež uplynula od poslední výstavy, a počet podniků již uspořádaných zeměmi, jež se o uspořádání ucházejí.

Článek 7.

Bude-li některá výstava, odpovídající znakům podniku stanoveným článkem 1. uspořádána v zemi, jež nepřistoupila k této úmluvě, smluvní strany vyžádají si před přijetím pozvání stanovisko mezinárodního úřadu.

Smluvní strany se nesúčastní připravované výstavy, neposkytne-li tato záruk stanovených v této úmluvě nebo aspoň záruk postačitelých. V případě, že výstava některé smluvní země jest pořádána v stejné době jako výstava země nesmluvní, dají ostatní země,

un pays contractant et celle organisée par un pays non contractant, les autres pays contractants donneront de préférence, à moins de circonstances exceptionnelles, leur adhésion à la première.

Article 8.

Les pays qui veulent organiser une exposition visée par la présente Convention doivent adresser au Bureau international, six mois au moins avant les délais d'invitation fixés à l'article 5, une demande tendant à obtenir l'enregistrement de cette exposition. Cette demande comportera l'indication du titre de l'exposition et de sa durée; elle sera accompagnée de la classification, du règlement général, du règlement du jury et de tous les documents indiquant les mesures envisagées pour assurer la sécurité des personnes et des constructions, la protection de la propriété industrielle et artistique et pour satisfaire aux obligations prévues aux titres IV et V. Le Bureau n'accorde l'enregistrement que si l'exposition remplit les conditions de la présente Convention.

Aucun pays contractant n'acceptera l'invitation de participer à une exposition visée par la présente Convention si cette invitation ne fait pas mention que l'enregistrement a été accordé.

Toutefois les pays contractants qui ont reçu cette invitation restent entièrement libres de ne pas participer à une exposition organisée en conformité des stipulations de la présente Convention.

Article 9.

Quand un pays aura renoncé à organiser une exposition qu'il avait projetée et qui avait obtenu l'enregistrement, le Bureau international décidera de la date à laquelle il pourra être admis à concourir à nouveau avec les autres pays pour l'organisation d'une autre exposition.

TITRE III.

Bureau international des expositions.

Article 10.

Il est institué un Bureau international des Expositions chargé de veiller à l'application de la Convention. Ce Bureau comprend un Conseil d'administration assisté d'une Commission de classification, et un Directeur dont la nomination et les attributions sont fixées par le règlement prévu à l'article suivant.

není-li jiných mimořádných důvodů, přednost účasti na výstavě první.

Článek 8.

Země, jež hodlají pořádati výstavu, jíž se týká tato úmluva, musí zaslati mezinárodnímu úřadu nejméně šest měsíců před lhůtami stanovenými pro pozvání v čl. 5. žádost za zaznamenání této výstavy. V žádosti jest uvéstí název výstavy a dobu jejího trvání; k ní jest připojiti rozřídění, všeobecný řád, řád výstavní poroty a veškeré doklady o připravovaných opatřeních týkajících se zajištění bezpečnosti osob a budov, ochrany životenského a uměleckého vlastnictví, jakož splnění povinností plynoucích z částí IV. a V. Úřad povoluje zaznamenání jenom tehdy, když výstava splní podmínky této úmluvy.

Pozvání k účasti na výstavě, jíž se týká tato úmluva, nebude přijato žádnou smluvní zemí, nebude-li na pozvání uvedeno, že záznam byl povolen.

Zemím, které obdržely uvedené pozvání, ponechává se nicméně úplná volnost odmítnouti účast na výstavě pořádané podle ustanovení této úmluvy.

Článek 9.

Vzdá-li se některá země pořádání výstavy, kterou připravovala a pro kterou obdržela záznam, rozhodne mezinárodní úřad o době, kdy bude moci tato země znovu se ucházeti s jinými zeměmi o uspořádání výstavy jiné.

ČÁST III.

Mezinárodní výstavní úřad.

Článek 10.

Zřizuje se mezinárodní výstavní úřad, který se pověřuje dohledem nad tím, aby bylo dbáno ustanovení této úmluvy. Tento úřad se bude skládati ze správní rady, jíž bude dána k ruce klasifikační komise, a z jednoho ředitele, jehož jmenování a jehož pravomoc jsou stanoveny řádem, obsaženým v následujícím článku.

La première réunion du Conseil d'administration du Bureau international sera convoquée à Paris par le Gouvernement de la République française dans l'année qui suivra la mise en vigueur de la Convention. Au cours de cette réunion le Conseil fixera le siège du Bureau international et élira le Directeur.

Article 11.

Le Conseil d'administration est composé de membres désignés par les pays contractants à raison de un à trois par pays. Il est autorisé à s'adjoindre, à titre consultatif, deux ou trois membres de la Chambre de commerce internationale désignés par cette chambre.

Le Conseil statue sur toutes les questions pour lesquelles la présente Convention lui attribue compétence; il discute et adopte les règlements relatifs à l'organisation et au fonctionnement intérieur du Bureau international. Il arrête le budget des recettes et des dépenses, contrôle et approuve les comptes.

Article 12.

Tout pays, quel que soit le nombre de ses délégués, dispose d'une voix au sein du Conseil. Tout pays peut confier sa représentation à la délégation d'un autre pays qui, dans ce cas, dispose d'un nombre de voix égal au nombre des pays qu'il représente. Un quorum des deux tiers des pays représentés au Conseil est requis pour la validité des délibérations.

Les votes ont lieu à la majorité absolue, sauf dans les cas suivants:

- 1° Établissement du règlement;
- 2° Augmentation du budget;
- 3° Rejet d'une requête présentée par un pays contractant ou admission d'une requête lorsque plusieurs pays sont en concurrence;
- 4° Autorisation d'une exposition générale pour une durée supérieure à six mois.

Dans ces quatre cas, une majorité des deux tiers des pays représentés au Bureau international est requise.

Article 13.

La Commission de classification est composée des représentants de douze pays contractants, nommés par leur Gouvernement.

Ces pays sont désignés pour moitié par le Bureau international; l'autre moitié fait l'objet d'un roulement dans des conditions déterminées par le règlement du Bureau.

První schůze správní rady mezinárodního úřadu bude svolána vládou Francouzské republiky do Paříže v době jednoho roku po té, kdy úmluva vstoupí v platnost. Na této schůzi rada určí sídlo mezinárodního úřadu a zvolí ředitele.

Článek 11.

Správní rada se skládá z členů, jmenovaných smluvními zeměmi v počtu jednoho až tří za každou zemi. Správní rada jest zmocněna přibrati za poradce dva nebo tři členy mezinárodní obchodní komory touto jmenované.

Rada rozhoduje o všech otázkách, pro které jest příslušná podle této úmluvy; projednává a schvaluje řád o organizaci a vnitřní činnosti mezinárodního úřadu. Sestavuje rozpočet příjmů a vydání, zkoumá a schvaluje účty.

Článek 12.

Každá země, bez ohledu na počet svých delegátů, má jeden hlas v lůně rady. Každá země může se dáti zastupovati delegací jiné země, která má tolik hlasů, kolik zemí zastupuje. Pro pravoplatnost usnesení jest nutna přítomnost dvou třetin zastoupených zemí.

Usnesení konají se prostou většinou — s těmito výjimkami:

1. stanovení jednacího řádu,
2. zvýšení rozpočtu,
3. zamítnutí žádosti podané některou smluvní zemí nebo přijetí žádosti, jde-li o několik vzájemně soutěžících zemí,
4. povolení všeobecné výstavy na dobu delší šesti měsíců.

Pro tyto čtyři případy jest nutna většina dvou třetin počtu zemí zastoupených v úřadě.

Článek 13.

Klasifikační komise se skládá z 12 zástupců smluvních zemí, jmenovaných jejich vládou.

Polovinu těchto zemí určí mezinárodní úřad; druhá polovina se střídá podle podmínek stanovených řádem úřadu.

La Commission peut s'adjoindre, à titre consultatif, un ou deux membres de la Chambre de Commerce internationale désignés par cette Chambre.

Cette Commission soumet à l'approbation du Conseil d'administration la classification prévue à l'article 2 et les modifications qui pourraient y être apportées. Pour l'application des délais prévus à l'article 4, elle donne son avis sur la question de savoir si une exposition soumise à l'enregistrement est spéciale ou générale et, si, malgré son titre et sa classification, elle n'est pas de même nature qu'une exposition précédente ou qu'une exposition spéciale qui s'organise à la même date.

Article 14.

Le budget du Bureau est provisoirement fixé à 4.000 livres sterling. Les dépenses du Bureau sont supportées par les pays contractants dont les parts contributives sont déterminées de la manière suivante: la part des pays membres de la Société des Nations est déterminée en proportion de la contribution que ces pays versent à la Société des Nations. Sauf le cas d'augmentation du budget ci-dessus fixé, la part des pays les plus imposés ne peut dépasser 500 livres sterling. Les pays qui ne sont pas membres de la Société des Nations désignent, en tenant compte de leur développement économique, un pays membre de la Société des Nations, et leur part est égale à celle qui est versée par le pays ainsi désigné.

Le Conseil d'administration peut en outre autoriser la perception de toutes autres recettes en rémunération des services rendus aux groupements ou aux particuliers.

TITRE IV.

Obligations du pays qui invite et des pays participants.

Article 15.

Le Gouvernement qui invite à une exposition internationale doit nommer un Commissaire du Gouvernement ou un Délégué chargé de le représenter et de garantir l'exécution des engagements pris vis-à-vis des participants étrangers. Le Commissaire ou le Délégué doit en outre prendre toutes mesures utiles pour la sauvegarde matérielle des objets exposés.

Komise může přibrati jako poradce jednoho nebo dva členy mezinárodní komory, jež tato sama označí.

Tato komise předkládá správní radě k schválení roztržení podle čl. 2. a změny, jež by mohly býti v něm provedeny. Pokud se týče lhůt stanovených v čl. 4., dává dobrozdání, zda výstava přihlášená k záznamu jest odborná nebo všeobecná a zda, bez ohledu na její označení a zařazení, není též povahy jako výstava předchozí nebo jako odborná výstava, která se pořádá současně.

Článek 14.

Rozpočet úřadu jest prozatímně stanoven částkou 4.000 liber šterlinků. Vydání úřadu hradí smluvní země, jejichž příspěvky jsou stanoveny takto: příspěvek zemí, které jsou členy Společnosti Národů jest stanoven v poměru k příspěvku, které tyto země platí Společnosti Národů. Nebude-li shora uvedený rozpočet zvýšen, nesmí příspěvek nejvíce platící země přesahovati částku 500 liber šterlinků. Země, které nejsou členy Společnosti Národů, označí se zřetelem na svůj hospodářský vývoj zemí, která jest členem Společnosti Národů, a jejich příspěvek jest též jako země takto označené.

Mimo to správní rada může povolit vybírání jiných poplatků jako odměnu za služby konané skupinám nebo jednotlivcům.

ČÁST IV.

Povinnosti země, která zve a zemíúčastněných.

Článek 15.

Vláda, jež zve na mezinárodní výstavu, musí jmenovati vládního komisaře nebo delegáta, pověřeného tím, aby ji zastupoval a ručil za to, že budou dodrženy závazky dané cizím účastníkům.

Kromě toho komisař nebo delegát musí učiniti veškerá vhodná opatření pro hmotné zabezpečení vystavených předmětů.

Article 16.

Les Gouvernements des pays participants doivent nommer des Commissaires ou Délégués pour les représenter et veiller au respect des règlements édictés à l'occasion de la manifestation.

Les Commissaires ou Délégués sont seuls chargés de régler l'attribution ou la répartition des emplacements entre les exposants dans les pavillons de leurs pays et dans les sections nationales.

Article 17.

Dans une exposition générale, il ne peut être perçu par l'Administration aucune taxe pour les emplacements couverts et découverts prévus au programme de l'Exposition et attribués à chaque pays participant.

Article 18.

Dans toute exposition visée par la présente Convention, les objets étrangers passibles de droits de douane et taxes sont admis en franchise temporaire à condition d'être ré-exportés. Un certificat de l'expéditeur accompagnant les marchandises atteste le nombre et la nature, les marques et numéros des colis ainsi que la dénomination commerciale des produits, leurs poids, origine et valeur. Les objets sont dédouanés dans les locaux de l'Exposition sans être soumis à un examen douanier à la frontière. Les dispositions précédentes sont applicables sous réserve des règlements douaniers du pays organisateur de l'Exposition.

Lorsque d'après la législation nationale du pays qui invite, un cautionnement est nécessaire pour l'obtention de la franchise temporaire prévue au paragraphe précédent, le cautionnement donné par le Commissaire de chaque pays participant au nom de ses exposants sera considéré comme une garantie suffisante pour le paiement des droits de douane et des autres droits et taxes frappant les objets exposés qui ne seraient pas ré-exportés après la clôture de l'Exposition dans les délais fixés.

Sont exclus du bénéfice de la franchise temporaire de droits les stocks de marchandises qui ne constituent pas des échantillons proprement dits et qui sont importés dans le seul but d'être mis en vente au cours de l'Exposition.

En cas de destruction totale ou partielle des objets exposés, l'exposant bénéficie de la franchise:

Článek 16.

Vlády účastněných zemí jsou povinny jmenovati komisaře nebo delegáty, aby je zastupovali a bděli nad tím, aby byly zachovávány řády vydané pro pořádaný podnik.

Úpravou přidělu nebo rozdělením ploch mezi vystavovatele v pavilonech svých zemí a v odděleních jednotlivých zemí jsou pověřeni výhradně komisaři nebo delegáti.

Článek 17.

Na všeobecných výstavách nemůže správa vybírat žádných poplatků za plochy kryté nebo otevřené, pokud jsou v rámci programu výstavy a pokud jsou přiděleny účastněným zemím.

Článek 18.

Na každé výstavě, jíž se týká tato úmluva, požívají cizozemské předměty podrobené cla a poplatkům dočasného osvobození od těchto dávek s podmínkou, že budou opět vyvezeny. V osvědčení odesílatele, připojeném k zásilce, musí býti uvedeno množství a druh, označení a čísla nákladových kusů, jakož i obchodní pojmenování výrobků, jejich váha, původ a cena. Předměty se celně projednávají v místnostech výstavních, aniž by byly podrobeny celní prohlídce na hranicích. Předchozí ustanovení platí s výhradou celních předpisů země, která pořádá výstavu.

Je-li podle zákonodárství země, která zve, pro dosažení dočasného osvobození zmíněného v předcházejícím odstavci nutnou záruka, bude záruka daná komisařem každé účastněné země jménem jejích vystavovatelů pokládána za dostatečnou jistotu pro placení celních a jiných dávek a poplatků, připadajících na vystavené předměty, jež by nebyly opět vyvezeny po uzavření výstavy v určených lhůtách.

Z výhody dočasného osvobození od cla jsou vyňaty zásoby zboží, které nelze považovati za vzorky ve vlastním slova smyslu a které jsou dovezeny jen za tím účelem, aby byly na výstavě prodány.

Jsou-li vystavené předměty úplně nebo částečně zničeny, jest vystavovatel osvobozen od placení cla a dávek:

1° S'il justifie que les quantités non représentées ou que les objets détériorés ont été utilisés pour les services de l'Exposition ou ne peuvent plus être vendus en raison de leur nature périssable;

et 2° si le tarif douanier ne frappe d'aucune taxe ou droit d'entrée les objets détériorés ou inutilisables.

Ce bénéfice ne sera pas accordé lorsque les objets auront été livrés à la consommation à laquelle ils sont normalement destinés.

Les justifications prévues à l'alinéa 4 sont présentées par le Commissaire ou le Délégué du pays auquel ressortit l'exposant; la décision appartient à l'Administration du pays où l'exposition a lieu.

Doivent être considérés comme objets destinés à l'exposition pour application des dispositions qui précèdent:

1° Les matériaux de construction, même s'ils sont importés à l'état de matière première destinée à être travaillée après l'arrivée dans le pays où l'exposition a lieu;

2° Les outils, le matériel de transport pour les travaux de l'exposition;

3° Les objets servant à la décoration intérieure et extérieure des locaux, stands, étales des exposants;

4° Les objets servant à la décoration et à l'ameublement des locaux affectés aux commissaires ou délégués des pays participants, ainsi que les articles de bureau destinés à leur usage;

5° Les objets et produits employés aux installations et au fonctionnement des machines ou appareils exposés;

6° Les échantillons nécessaires aux jurys pour l'appréciation et le jugement des objets exposés, sous réserve de la production d'une attestation du Commissaire de la section mentionnant la nature et la quantité des objets consommés.

En outre, sont exonérés de droits:

1° Les catalogues, brochures et affiches officiels, illustrés ou non, publiés par les pays participant à l'Exposition;

2° Les catalogues, brochures, affiches et toutes autres publications, illustrés ou non, distribués gratuitement par les exposants des objets étrangers dans l'enceinte de l'exposition et seulement pendant sa durée.

Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas aux objets qui, par suite, de la législation du pays organisateur, font partie

1. Prokáže-li, že bylo scházejících nebo poškozených předmětů použito pro potřebu výstavy, nebo že již nemohou býti prodány proto, že podle své povahy podléhají zkáze, a

2. nepodléhají-li podle celního sazebníku předměty zkažené nebo neupotřebitelné žádným dovozním dávkám nebo clu.

Tato výhoda se nepovoluje, budou-li předměty dány do spotřeby, pro niž jsou pravidelně určeny.

Doklady, uvedené v odst. 4. předkládá komisař nebo delegát země, jejíž příslušníkem jest vystavovatel; pro rozhodnutí jsou příslušné správní úřady země, kde se výstava koná.

Aby mohlo býti použito předcházejících ustanovení, dlužno považovati za předměty, určené pro výstavu:

1. Stavební hmoty, i když byly dovezeny jako suroviny, určené k zpracování po vstupu do země, kde se výstava koná.

2. Náčiní, dopravní prostředky pro výstavní práce.

3. Předměty pro vnitřní a vnější výzdobu místností, stánků a výkladů vystavovatelů.

4. Předměty pro výzdobu a zařízení místností komisařů nebo delegátů súčasněných zemí, jakož i kancelářské předměty pro jejich potřebu.

5. Předměty a výrobky pro postavení nebo provoz vystavovaných strojů a přístrojů.

6. Vzorky, kterých potřebuje výstavní porota pro ocenění a posouzení vystavených předmětů s výhradou, že bude předloženo osvědčení komisaře sekce, uvádějící povahu a množství spotřebovaných předmětů.

Od cla jsou kromě toho osvobozeny:

1. Oficiální katalogy, brožury a plakáty, ilustrované nebo nikoliv, vydané zeměmi, které se súčasní výstavy.

2. Katalogy, brožury, plakáty a veškeré jiné publikace, ilustrované nebo nikoliv, které vystavovatelé cizozemských předmětů zdarma rozdávají na půdě výstavy a jen po dobu jejího trvání.

Ustanovení tohoto článku netýkají se předmětů, které jsou podle zákonodárství země, která výstavu pořádá, státním monopolem,

d'un monopole d'État ou dont la vente est défendue ou réglementée par licence, sauf sous des conditions prescrites par le Gouvernement de ce pays. Toutefois l'exposition de ces produits reste autorisée, sous réserve des mesures de contrôle en vue d'en interdire la vente.

Article 19.

Le règlement de toute Exposition internationale doit comporter une clause qui donne à l'exposant le droit de retirer sa déclaration de participation, dans le cas où une aggravation des droits applicables aux produits de cet exposant interviendrait après l'acceptation de participer à l'Exposition.

Article 20.

À l'issue de l'exposition, l'exposant peut, si toutefois la législation du pays où a lieu l'exposition ne s'y oppose pas, vendre et livrer les échantillons exposés. Dans ce cas, il n'est pas assujéti à d'autres taxes que celles qu'il aurait à acquitter dans le cas d'importation directe.

Article 21.

Dans une exposition internationale, il ne peut être fait usage, pour désigner un groupe ou un établissement, d'une appellation géographique se rapportant à un pays participant qu'avec l'autorisation du Commissaire ou délégué de ce pays.

En cas de non-participation de pays contractants, de telles interdictions sont prononcées par l'Administration de l'Exposition sur la demande des Gouvernements intéressés.

Article 22.

Dans une exposition, ne sont considérées comme nationales et, en conséquence, ne peuvent être désignées sous cette dénomination que les sections constituées sous l'autorité d'un Commissaire ou d'un Délégué nommé conformément aux articles 15 et 16 par le Gouvernement du pays organisateur ou participant.

Article 23.

La section nationale d'un pays ne peut comprendre que les objets appartenant à ce pays.

Toutefois, peut y figurer, avec l'autorisation du Commissaire ou du Délégué du pays intéressé, un objet appartenant à un autre pays, à condition qu'il ne serve qu'à compléter l'installation, qu'il soit sans influence sur l'attribution de la récompense à l'objet principal et, qu'à ce titre, il ne bénéficie lui-même d'aucune récompense.

nebo jejichž prodej jest zakázán nebo se povoluje jenom po splnění zvláštních podmínek stanovených vládou této země. Vystavování těchto výrobků jest však dovoleno za předpokladu, že budou učiněna opatření o dohledu, jimiž by byl znemožněn jejich prodej.

Článek 19.

Řád každé mezinárodní výstavy musí mítí doložku, podle které vystavovatel má právo odvolati svou přihlášku, kdyby po přijetí jeho účasti na výstavě bylo zvýšeno clo na jeho výrobky.

Článek 20.

Po skončení výstavy vystavovatel může prodati a dodatí vystavené vzorky za předpokladu, že zákony země tomu nekladou překážek. Při tom není podroben jiným dávkám, než těm, které by zaplatil při přímém dovozu.

Článek 21.

Na mezinárodních výstavách může býti pro označení skupiny nebo podniku používáno zeměpisných označení vztahujících se na některou účastněnou zemi pouze se souhlasem komisaře nebo delegáta tohoto státu.

Při neúčasti smluvních zemí vydává takový zákaz na žádost dotčených vlád výstavní správa.

Článek 22.

Na mezinárodních výstavách považují se za státní skupiny, a mohou tudíž býti takto označeny, jenom skupiny, ustavené komisařem nebo delegátem, jmenovaným podle ustanovení čl. 15. a 16. vládou, která výstavu připravuje nebo se jí účastní.

Článek 23.

Do státní skupiny mohou býti pojaty pouze předměty, náležející tomuto státu.

Nicméně se souhlasem komisaře nebo delegáta dotčené země může v nich býti i předmět náležející jiné zemi, za předpokladu, že slouží pouze k doplnění zařízení, že nemá vlivu na udělení čestné odměny hlavnímu předmětu a že z tohoto důvodu neobdrží sám žádné čestné odměny.

Sont considérés comme appartenant à l'industrie et à l'agriculture d'un pays, les objets qui ont été extraits de son sol, récoltés ou fabriqués sur son territoire.

Article 24.

À moins de dispositions contraires dans la législation du pays organisateur, il ne doit en principe être concédé, dans une exposition, aucun monopole de quelque nature qu'il soit. Toutefois, l'Administration de l'exposition pourra, si elle le juge indispensable, accorder les monopoles suivants: éclairage, chauffage, dédouanement, manutention et publicité à l'intérieur de l'exposition. Dans ce cas, elle aura à remplir les conditions suivantes:

1° Indiquer l'existence de ce ou ces monopoles dans le règlement de l'exposition et dans le bulletin d'adhésion à faire signer par les exposants;

2° Assurer l'usage des services monopolisés aux exposants aux conditions habituellement appliquées dans le pays;

3° Ne limiter en aucun cas les pouvoirs des Commissaires dans leurs sections respectives.

Le Commissaire du pays organisateur prendra toute mesure pour que les tarifs de main-d'œuvre demandés aux pays participants ne soient pas plus élevés que ceux demandés à l'Administration du pays organisateur.

Article 25.

Chaque pays où a lieu une exposition internationale offrira ses bons offices pour obtenir de ses administrations, compagnies et entreprises de chemins de fer, de navigation ou d'aviation, des facilités de transport, au profit des objets destinés à cette exposition.

Article 26.

Chaque pays usera de tous les moyens qui, d'après sa législation, lui paraîtront les plus opportuns, pour agir contre les promoteurs d'expositions fictives ou d'expositions auxquelles les participants sont frauduleusement attirés par des promesses, annonces ou réclames mensongères.

TITRE V.

Récompenses.

Article 27.

Le règlement général de l'exposition devra indiquer si, indépendamment des brevets de participation qui peuvent toujours être ac-

Za průmyslové nebo zemědělské předměty některé země považují se předměty vytěžené z půdy, sklizené nebo vyrobené na jejím území.

Článek 24.

Není-li v zákonodárství země, která výstavu pořádá, opačných ustanovení, nemá býti na výstavě zásadně povolováno monopolní právo jakékoliv povahy. Výstavní správa může nicméně, uzná-li to za nezbytné, povolit tato monopolní práva: osvětlení, otop, vyclívání, udržovací práce a reklamu uvnitř výstavy.

V takovém případě musí splnit tyto podmínky:

1. Uvésti ve výstavním řádu a v přihlášce, kterou má podepsati vystavovatel, že byl zaveden jeden nebo několik monopolů.

2. Zajistiti vystavovatelům používání monopolisovaných výkonů za podmínek, obvyklých v zemi.

3. Neomezovati nikterak pravomoc komisařů v jejich příslušných skupinách.

Komisař pořádající země učiní veškerá opatření, aby mzdové sazby požadované od účastníků zemí nebyly vyšší než ty, které jsou požadovány od správy pořádající země.

Článek 25.

Každá země, kde se koná mezinárodní výstava, poskytne své dobré služby, aby od její správy, společností a podniků železničních, plavebních nebo leteckých byly získány výhody pro dopravu předmětů, určených pro tuto výstavu.

Článek 26.

Každá země použije všech prostředků, jež podle svého zákonodárství uzná za nejvhodnější, aby zakročila proti pořadatelům předstíraných výstav, nebo výstav, k nimž jsou účastníci podvodně lákáni lživými sliby, inseráty nebo reklamou.

ČÁST V.

Čestné odměny.

Článek 27.

Ve všeobecném výstavním řádu výstavy musí býti uvedeno, zda kromě osvědčení o účasti, která mohou býti vždy udělena,

cordés, des récompenses seront ou non décernées aux exportants. Dans de cas où des récompenses seraient prévues, leur attribution peut être limitée à certaines classes.

Avant l'ouverture de l'exposition, les exposants qui y prennent part soit dans les sections, soit dans leur pavillon national et qui voudraient rester en dehors de l'attribution des récompenses en feront la déclaration à l'administration de l'exposition, par l'entremise de leurs Commissaires ou Délégués.

Les membres du jury restent obligatoirement en dehors de l'attribution des récompenses.

Article 28.

La participation à une exposition est libre ou soumise à une admission préalable.

La participation est libre, lorsque tous les objets peuvent être admis à l'exposition sous la réserve que l'exposant ait souscrit en temps voulu le bulletin d'adhésion et rempli les conditions générales établies pour cette adhésion.

La participation est soumise à une admission préalable, lorsque le règlement général édicte que les objets appelés à figurer dans l'exposition doivent satisfaire à certaines conditions spéciales, telles que la bonne fabrication ou l'originalité.

Dans ce cas, le règlement fera connaître les procédés que le pays organisateur aura adoptés pour effectuer l'admission des objets dans sa section nationale afin de permettre aux pays invités de s'y référer, chaque pays gardant la faculté d'appliquer ces procédés selon son appréciation.

Article 29.

L'appréciation et le jugement des objets exposés sont confiés à un jury international, constitué en conformité des règles suivantes:

1° Chaque pays est représenté dans le jury en proportion de la part qu'il prend à l'exposition, en tenant surtout compte du nombre des exposants, non compris les collaborateurs et coopérateurs, et de la superficie qu'ils occupent.

Chaque pays a droit à un juré au moins dans toute classe où ses produits sont exposés, sauf dans le cas où l'Administration de l'exposition et le Commissaire ou Délégué du pays intéressé sont d'accord pour reconnaître que cette représentation n'est pas justifiée par l'importance de sa participation dans cette classe.

budou nebo nebudou udělovány vystavovatelům čestné odměny. Budou-li čestné odměny zavedeny, může jejich udělení býti omezeno na určité třídy.

Před zahájením výstavy vystavovatelé, kteří se jí účastní ať v oborech ať ve svém státním paviloně a kteří hodlají zůstat mimo udělování čestných odměn, učiní o tom prohlášení výstavní správě prostřednictvím svých komisařů nebo delegátů.

Členové výstavní poroty zůstávají závazně mimo udělování čestných odměn.

Článek 28.

Účast na výstavě jest volná nebo vázána na předběžné přijetí.

Účast jest volná, mohou-li býti přijaty na výstavu veškeré předměty s výhradou, že vystavovatel podepsal včas přihlášku a splnil všeobecné podmínky stanovené pro tuto účast.

Účast jest vázána na předběžné přijetí, je-li všeobecným řádem stanoveno, že pro předměty, které mají býti umístěny na výstavě, jsou zvláštní podmínky, jako dobrá výroba a původnost.

V takovém případě bude ve výstavním řádu uvedeno řízení, stanovené pořádací zemí pro přijetí předmětů do jejího státního oddělení, tak aby pozvané země se mohly podle něho zařídit, při čemž jest každé země ponechána volnost použití tohoto řízení podle své volné úvahy.

Článek 29.

Ocenění a posouzení vystavených předmětů jest svěřeno mezinárodní porotě, ustavené podle těchto pravidel:

1. Každá země jest v porotě zastoupena v poměru ke své účasti na výstavě, zejména se zřetelem na počet vystavovatelů, vyjímaje spolupracovníky a pomocníky, a na plochu, na které vystavuje.

Každá země má právo nejméně na jednoho člena poroty v každé třídě, kde jsou její výrobky vystaveny, s výjimkou, že výstavní správa a komisař nebo delegát účastněného státu shodně uznají, že toto zastoupení není odůvodněno důležitostmi účasti v této třídě.

Aucun pays ne peut avoir plus de sept jurés dans une même classe; toutefois cette limitation n'est pas applicable aux classes de l'alimentation liquide et solide;

2° Les fonctions de juré doivent être attribuées à des personnes possédant les connaissances techniques nécessaires;

3° Les jurés ne peuvent être investis de leurs fonctions qu'avec l'agrément de leur gouvernement;

4° Le jury comporte trois degrés de juridiction ou instances.

Article 30.

Les récompenses se divisent en cinq catégories:

- 1° Grands prix;
- 2° Diplômes d'honneur;
- 3° Médailles d'or;
- 4° Médailles d'argent;
- 5° Médailles de bronze.

En outre, il peut être attribué, sur la proposition des exposants récompensés ou membres du jury, des diplômes à leurs collaborateurs ou coopérateurs.

La qualité de membre du jury peut être mentionnée par le titulaire de cette fonction dans tous les cas où les exposants sont autorisés à rappeler leurs récompenses.

La qualification de « hors concours » est désormais interdite tant pour les membres du jury que pour les exposants qui ont demandé à rester en dehors de l'attribution des récompenses.

Article 31.

Le palmarès de l'Exposition sera enregistré au Bureau international. Les lauréats ne pourront se prévaloir des récompenses accordées qu'à la condition de mentionner, après la récompense, le titre exact de l'exposition. Ils seront autorisés à ajouter à cette mention le monogramme du Bureau international. Le Bureau international des Expositions fera connaître au Bureau international de la Propriété industrielle à Berne, les expositions enregistrées et lui fera parvenir les palmarès.

Article 32.

Il sera établi, par les soins du Bureau international, des règlements type fixant les conditions générales de composition et de fonctionnement des jurys et déterminant le

žádná země nemůže mít v téže třídě více než sedm členů poroty; nicméně toto omezení netýká se tříd potravin tekutých a pevných.

2. Funkce porotce musí být propůjčena osobám, které mají potřebné odborné znalosti.

3. Funkce porotců může být udělena jenom se souhlasem jejich vlády.

4. Porota má tři stupně rozhodování nebo instance.

Článek 30.

Čestné odměny jsou rozděleny na pět tříd:

1. velké ceny;
2. čestné diplomy;
3. zlaté medaile;
4. stříbrné medaile;
5. bronzové medaile.

Kromě toho mohou na návrh odměněných vystavovatelů nebo členů poroty být udělovány diplomy jejich spolupracovníkům nebo pomocníkům.

Členství v porotě může být majitelem této funkce vyznačeno ve všech případech, v kterých vystavovatelé jsou oprávněni uvádět své čestné odměny.

Používání označení „hors concours“ jest zakázáno jak členům poroty tak i vystavovatelům, kteří požádali o to, aby zůstali mimo udělování čestných odměn.

Článek 31.

Seznam na výstavě udělených čestných odměn bude zapsán v mezinárodním úřadě. Cenami poctění mohou uvádět čestné odměny jenom tehdy, udají-li za čestnou odměnou přesné jméno výstavy. Jsou oprávněni připojit k tomuto označení monogram mezinárodního úřadu. Mezinárodní výstavní úřad oznámí mezinárodnímu úřadu pro živnostenské vlastnictví v Bernu zapsané výstavy a odevzdá mu seznam udělených čestných odměn.

Článek 32.

Péči mezinárodního úřadu budou vypracovány vzory řádů, v nichž budou stanoveny všeobecné podmínky o složení a působení porot a způsob, jakým čestné odměny budou

mode d'attribution des récompenses. L'adoption en sera recommandée aux pays organisateurs.

TITRE VI.

Dispositions finales.

Article 33.

La présente Convention sera ratifiée.

a) Chaque Gouvernement, dès qu'il sera prêt au dépôt des ratifications, en informera le Gouvernement français. Dès que sept Gouvernements se seront déclarés prêts à effectuer ce dépôt, il y sera procédé au cours du mois qui suivra la réception de la dernière déclaration par le Gouvernement français et au jour fixé par ledit Gouvernement.

b) Les ratifications seront déposées dans les archives du Gouvernement français.

c) Le dépôt des ratifications sera constaté par un procès-verbal signé par les représentants des pays qui y prennent part et par le Ministre des Affaires étrangères de la République française.

d) Les Gouvernements des pays signataires qui n'auront pas été en mesure de déposer l'instrument de ratification dans les conditions prescrites au paragraphe a) du présent article pourront le faire ultérieurement au moyen d'une notification écrite adressée au Gouvernement de la République française et accompagnée de l'instrument des ratifications.

e) Copie certifiée conforme du procès-verbal relatif au premier dépôt de ratification et des notifications mentionnées à l'alinéa précédent sera immédiatement, par les soins du Gouvernement français et par la voie diplomatique, remise aux Gouvernements qui ont signé la présente Convention ou y ont adhéré. Dans le cas visé par l'alinéa précédent, le Gouvernement français fera connaître en même temps la date à laquelle il aura reçu la notification.

Article 34.

a) La présente Convention ne s'applique de plein droit qu'aux territoires métropolitains des pays contractants;

b) Si un pays en désire la mise en vigueur dans ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer et territoires sous suzeraineté ou sous mandat, son intention sera mentionnée dans l'instrument même de ratification ou sera l'objet d'une notification adressée par écrit au Gouvernement français, laquelle sera déposée dans les archives de ce Gouvernement.

Si ce procédé est choisi, le Gouvernement français transmettra aux Gouvernements des

udělovány. Jejich přijetí bude doporučeno pořádjícím zemím.

ČÁST VI.

Závěrečná ustanovení.

Článek 33.

Tato úmluva bude ratifikována.

a) Každá vláda, jakmile bude připravena k uložení ratifikace, zpraví o tom vládu francouzskou. Jakmile se prohlásí sedm vlád, že jsou připraveny provést toto uložení, přistoupí se k němu během měsíce po tom, kdy vláda francouzská obdrží poslední prohlášení, a to v den, který zmíněná vláda určí.

b) Ratifikace budou uloženy v archivu vlády francouzské.

c) O uložení ratifikací se sepíše protokol podepsaný zástupci zemí, kteří budou přítomni a ministrem zahraničních věcí republiky Francouzské.

d) Vlády států signatářů, kterým nebude lze uložiti ratifikační výtisk za podmínek uvedených v odst. a) tohoto článku, budou moci tak učiniti později prostřednictvím písemného oznámení zaslaného s příloženým ratifikačním výtiskem vládě francouzské.

e) Ověřený opis protokolu o prvním uložení ratifikace a opis oznámení zmíněných v předchozím odstavci bude péčí vlády francouzské ihned doručen cestou diplomatickou vládám, které tuto úmluvu podepsaly, anebo k ní přistoupily. V případě zmíněném v předcházejícím odstavci francouzská vláda oznámí zároveň den, kdy obdržela oznámení.

Článek 34.

a) Tato úmluva se vztahuje ipso jure pouze na mateřské území smluvních států;

b) Přeje-li si některý stát, aby vstoupila v platnost v jeho koloniích, protektorátech, zámořských územích a teritoriích pod suzerainitou nebo mandátem, pak takové přání bude uvedeno v ratifikační listině, nebo bude předmětem oznámení zaslaného písemně vládě francouzské a uloženo pak v jejím archivu.

Zvolí-li se tento postup, zašle vláda francouzská vládám států signatárních i při-

pays signataires et adhérents, copie certifiée conforme de la notification, en indiquant la date à laquelle elle a été reçue;

c) Les expositions qui ne comprennent que les produits de la métropole et des colonies, protectorats, territoires d'outre-mer et territoires sous suzeraineté ou sous mandat, sont considérés comme expositions nationales, et par suite non visées par la présente Convention, sans qu'il y ait lieu de rechercher si cette Convention a été étendue à ces territoires.

Article 35.

a) Après l'entrée en vigueur de la présente convention tout pays non signataire pourra y adhérer à toute époque.

b) A cet effet, il notifiera, par écrit et par la voie diplomatique, au Gouvernement français son adhésion, qui sera déposée dans les archives de ce Gouvernement.

c) Le Gouvernement français transmettra immédiatement aux Gouvernements des pays signataires et adhérents copie certifiée conforme de la notification, en indiquant la date à laquelle elle a été reçue.

Article 36.

La présente Convention produira effet, pour les pays contractants qui auront participé au premier dépôt des ratifications, un mois après la date du procès-verbal. Pour les pays qui la ratifieront ultérieurement ou qui y adhéreront ainsi que pour les colonies, protectorats, territoires d'outre-mer et territoires sous suzeraineté ou sous mandat non mentionnés dans les instruments de ratification, la Convention produira effet un mois après la date de réception des notifications prévues aux articles 33, alinéa d); 34, alinéa b); 35, alinéa b).

Article 37.

Les pays contractants ne peuvent pas dénoncer la présente Convention avant un délai de cinq ans à compter de son entrée en vigueur.

La dénonciation pourra alors être effectuée à toute époque par une notification adressée au Gouvernement de la République française. Elle produira ses effets un an après la date de réception de cette notification. Copie certifiée conforme de la notification, avec indication de la date à laquelle elle a été reçue, sera immédiatement transmise par le Gouvernement de la République française aux Gouvernements des pays signataires et adhérents.

stoupivších ověřený opis oznámení s uvedením dne, kdy došlo.

c) Výstavy, které obsahují pouze výrobky mateřské země a kolonií, protektorátů, území zámořských a území pod suzerenitou nebo pod mandátem, se pokládají za výstavy národní a proto nespádají pod tuto úmluvu, při čemž není třeba zkoumati, zda tato úmluva byla rozšířena na ona území.

Článek 35.

a) Jakmile tato úmluva vstoupí v platnost, může k ní v každé době přistoupiti každý stát, který ji nepodepsal.

b) Za tím účelem oznámí vládě francouzské svůj přístup písemně a cestou diplomatickou, kteréžto oznámení bude uloženo v archivu této vlády.

c) Vláda francouzská zašle ihned vládám států signatárních i přistoupivších ověřený opis oznámení s uvedením data, kdy došlo.

Článek 36.

Pro smluvní země, které se súčastní prvního uložení ratifikací, vstoupí tato úmluva v působnost měsíc po dni protokolu. Pro země, které ji budou ratifikovati později nebo které k ní přistoupí, jakož i pro kolonie, protektoráty, zámořská území a území pod suzerenitou nebo pod mandátem nezmiňovaná v listině ratifikační vstoupí úmluva v účinnost měsíc po datu obdržení oznámení uvedených v článcích 33, odst. d), 34, odst. b), 35, odst. b).

Článek 37.

Smluvní státy nemohou vypovědět tuto úmluvu před uplynutím pěti let od doby, kdy vstoupila v účinnost.

Po té může výpověď býti dána v každé době oznámením zaslaným francouzské vládě. Výpověď nabude účinnosti rok po dni, kdy oznámení toto došlo. Ověřený opis oznámení s udáním dne, kdy došlo, bude vládou francouzskou ihned zaslán vládám států signatárních a přistoupivších.

Les dispositions du présent article s'appliquent également aux colonies, protectorats, territoires d'outre-mer, territoires sous suzeraineté ou sous mandat.

Article 38.

Si, par suite de dénonciations, le nombre des pays contractants était réduit à moins de sept, le Gouvernement de la République française convoquerait aussitôt une Conférence internationale pour convenir de toutes mesures à prendre.

Article 39.

Le Gouvernement de la République française communiquera également au Bureau international, copie de toutes ratifications, adhésions et dénonciations.

Article 40.

La présente Convention pourra être signée à Paris jusqu'au 30 avril 1929.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires ci-après désignés ont signé la présente Convention.

FAIT à Paris, le vingt-deux novembre mil neuf cent vingt-huit, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française et dont des copies certifiées conformes seront remises par la voie diplomatique à tous gouvernements des pays représentés à la Conférence de Paris.

Ustanovení tohoto článku se vztahují stejně na kolonie, protektoráty, území zámořská, území pod suzerenitou nebo mandátem.

Článek 38.

Sníží-li se výpověďmi počet smluvních států na méně než sedm, svolá vláda republiky Francouzské ihned mezinárodní konferenci, aby se dohodla, jaká opatření mají být učiněna.

Článek 39.

Vláda republiky Francouzské zašle také mezinárodnímu úřadu opis všech ratifikací, přístupů a výpovědí.

Článek 40.

Tato úmluva může být podepsána v Paříži do 30. dubna 1929.

TOMU NA SVĚDOMÍ podepsali níže uvedení plnomocníci tuto úmluvu.

DÁNO v Paříži dne 22. listopadu 1928 v jednom vyhotovení, které zůstane uloženo v archivu vlády republiky Francouzské a jehož ověřené opisy budou zaslány cestou diplomatickou vládám států zastoupených na konferenci v Paříži.

POUR L'ALBANIE:

Dr. STAVRO STAVRI.

ZA ALBANIÍ:

POUR L'ALLEMAGNE:

Dr. PETER MATHIES.

ZA NĚMECKOU ŘÍŠÍ:

EMIL WIEHL.

Dr. HANNS HEIMAN.

POUR L'AUSTRALIE:

F. C. FARAKER.

ZA AUSTRALIÍ:

POUR L'AUTRICHE:

GRUNBERGER.

ZA RAKOUSKO:

POUR LA BELGIQUE:

E. DE GAIFFIER

ZA BELGIÍ:

POUR LE BRÉSIL:

F. GUIMARAES.

ZA BRAZILIÍ:

POUR LE CANADA :	PHILIPPE ROY.	ZA KANADU :
POUR LA COLOMBIE :	JOSÉ DE LA VEGA.	ZA KOLUMBII :
POUR CUBA :	HERNANDEZ PORTELA.	ZA KUBU :
POUR LE DANEMARK :	H. A. BERNHOFT.	ZA DÁNSKO :
POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE :	Dr. T. FRANCO FRANCO.	ZA REPUBLIKU DOMINIKÁNSKOU :
POUR L'ESPAGNE :	CARLOS DE GOYONECHE.	ZA ŠPANĚLSKO :
POUR LA FRANCE :	P. CHAPSAL. CHARMEIL. R. COULONDRE. J. LESOUFACHE. G. ROGER SANDOZ. BARON THÉNARD.	ZA FRANCHI :
POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE DU NORD :	E. CROWE. J. R. CAHILL. R. W. C. COLE.	ZA VELKOU BRITANII A SEVERNÍ IRSKO :
POUR LA GRÈCE :	N. POLITIS.	ZA ŘECKO :
POUR LE GUATÉMALA :	JOSÉ MATOS.	ZA GUATEMALU :
POUR HAÏTI :	NEMOURS.	ZA HAÏTI :
POUR LA HONGRIE :	FRÉDÉRIC VILLANI.	ZA MAĎARSKO :

POUR L'ITALIE:	GIOVANNI BELLI.	ZA ITALII:
POUR LE JAPON:	H. KAWAI.	ZA JAPONSKO:
POUR LE MAROC:	J. NACIVET.	ZA MAROKO:
POUR LES PAYS-BAS:	E. H. KRELAGE.	ZA NIZOZEMÍ:
POUR LE PÉROU:	M. H. CORNEJO.	ZA PERU:
POUR LA POLOGNE:	OTHON WECLAWOWICZ.	ZA POLSKO:
POUR LE PORTUGAL:	A. DA GAMA OCHOA.	ZA PORTUGALSKO:
POUR LA ROUMANIE:	CONST. DIAMANDY.	ZA RUMUNSKO:
POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES:	MILIVOJ PILYA.	ZA KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ:
POUR LA SUÈDE:		ZA ŠVÉDSKO:
Sous réserve de ratification par S. M. le Roi avec approbation du Riksdag. S výhradou ratifikace J. V. králem se souhlasem sněmovny.		
	ALBERT EHRENSVARD.	
	JOSEPH SACHS.	
	S. BERJIUS.	
POUR LA SUISSE:	DUNANT.	ZA ŠVÝCARY:
	Dr. M. G. LIENERT.	
	GUSTAV BRANDT.	
POUR LA TUNISIE:	H. GEOFFROY-SAINT-HILAIRE.	ZA TUNIS:
POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:	M. TOUMANOFF. G. LACHKEVITCH. M. RAFALOFF.	ZA SVAZ SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK:

Protocole.

Les Plénipotentiaires soussignés, réunis à la date de ce jour, ont émis les vœux suivants, qu'ils croient devoir spécialement recommander à leurs Gouvernements respectifs:

1er Vœu.

La Conférence a été appelée à constater la difficulté de différencier nettement les expositions et les foires. Elle estime que l'application de la présente convention ne donnera pleine satisfaction que lorsque toutes les manifestations de présentation de modèles et d'échantillons, de quelque nature qu'elles soient seront réglementées.

La Conférence émet le vœu que la question de la réglementation des foires et autres manifestations non visée par la Convention soit étudiée dans les dix-huit mois qui suivront la signature de la présente Convention par une Conférence qui établirait une convention réglementant ces diverses manifestations.

La Conférence émet le vœu qu'une Commission composée des représentants des pays dont les délégués ont été appelés à présider les Commissions et Sous-Commissions de la présente Conférence, à savoir: France, Allemagne, Grande-Bretagne et Irlande du Nord, Italie, Belgique, Brésil, Espagne, Japon, Pays-Bas, Suède et Suisse, et à laquelle la Chambre de Commerce internationale sera associée, soit convoquée, par les soins du Gouvernement français, pour préparer un projet de Convention à soumettre à la Conférence projetée.

Cette Commission, après avoir nommé son Président, consultera les grands organismes économiques des différents pays et les organisations de foires et fera un rapport destiné à appuyer le texte qu'elle présentera à l'approbation de la future Conférence.

En raison de la connexité existant entre les Expositions et les Foires, cette Commission aura compétence pour étudier les moyens d'application de la convention concernant les expositions, et préparer un projet de règlement du Bureau international à soumettre au Conseil d'administration de cette institution.

2e Vœu.

La Conférence émet le vœu qu'il ne soit réclamé à l'exposant, en raison de l'activité commerciale qu'il déploie dans son stand, aucune

(Překlad.)

Protokol.

Dnes shromáždění podepsaní zplnomocněnci projevili níže uvedená přání, jež, jak soudí, musí zvláště doporučiti svým příslušným vládám.

1. přání.

Konference nabyla přesvědčení, že jest ne snadno přesně rozlišovati mezi výstavami a veletrhy. Soudí, že této úmluvy bude lze uspokojivě použiti jen tehdy, až budou zákonem upraveny předpisy pro všechna vystavování modelů a vzorků jakéhokoliv druhu.

Konference projevuje přání, aby otázka zákonné úpravy veletrhů a ostatních způsobů vystavování, o nichž se konvence nezmiňuje, byla do 18 měsíců po podpisu této konvence studována na konferenci, která by vypracovala úmluvu, zákonně upravující tyto různé způsoby vystavování.

Konference projevuje přání, aby byla péčí francouzské vlády svolána komise, složená ze zástupců zemí, jejichž delegáti předsedali komisím a podkomisím této konference, t. j. Francie, Německa, Velké Britanie a Severního Irska, Italie, Belgie, Brasilie, Španělska, Japonska, Nizozemí, Švédska, Švýcar, k níž by byla přibrána i mezinárodní obchodní komora, a která by připravila návrh úmluvy, jež by se předložila zamýšlené konferenci.

Tato komise si ustanoví presidenta, poradí se s velikými hospodářskými tělesy různých zemí a organisacemi veletrhů a vypracuje důvodovou zprávu k textu, který předloží k schválení budoucí konferenci.

Vzhledem k spojitosti mezi výstavami a veletrhy bude tato konference zmocněna studovati způsoby použití úmluvy o výstavách a připraviti návrh jednacího řádu mezinárodního úřadu, jenž se předloží správní radě tohoto úřadu.

2. přání.

Konference projevuje přání, aby vystavovateli nebyla z titulu obchodní činnosti, kterou podniká ve svém stánku, ukládána

imposition de caractère fiscal, à condition toutefois que cet exposant ne fasse pas d'opérations de vente à emporter, mais qu'il se borne seulement à prendre des commandes.

3e Vœu.

La conférence émet le vœu que les droits de douane ne soient pas élevés sur les articles susceptibles d'être exposés, durant les six mois qui précèdent l'ouverture de l'exposition et jusqu'à la fin de celle-ci et que ne soit appliquée aucune augmentation desdits droits à toutes marchandises importées pendant un délai d'un an après la clôture de l'exposition, par suite de commandes prises et dûment enregistrées auprès du Commissariat de l'Exposition.

4e Vœu.

La Conférence émet le vœu que ne soient pas admis à figurer à l'exposition les objets et les produits portant faussement comme indication de provenance le nom d'un pays, d'une localité ou d'une ville déterminée, et que le représentant des pays intéressés soit autorisé à en demander l'exclusion.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

FAIT à Paris, le vingt-deux novembre mil neuf cent vingt-huit.

žádná dávka fiskální povahy, ovšem s podmínkou, že takový vystavovatel nebude prodávati, nýbrž že se omezí pouze na přijímání objednávek.

3. přání.

Konference projevuje přání, aby po dobu 6 měsíců před zahájením a až do skončení výstavy nebylo zvyšováno clo na předměty, jež mají být vystaveny, a aby zvýšení zmíněných cel se nevztahovalo na zboží, které bylo na základě objednávek převzatých a řádně zanesených u výstavního komisariátu dovezeno během jednoho roku po uzavření výstavy.

4. přání.

Konference projevuje přání, aby nebyly připuštěny na výstavu předměty a výrobky falešně mající jakožto označení původu jméno země, místa nebo určitého města a o kterém by zástupceúčastnické země mohl oprávněně žádati, aby bylo vyloučeno.

TOMU NA SVĚDOMÍ podepsali zmocněnci tento protokol.

DÁNO v Paříži 22. listopadu 1928.

POUR L'ALBANIE:

Dr. STAVRO STAVRI.

ZA ALBANIÍ:

POUR L'ALLEMAGNE:

Dr. PETER MATHIES.

ZA NĚMECKOU ŘÍŠÍ:

EMIL WIEHL.

Dr. HANNS HEIMAN.

POUR L'AUSTRALIE:

F. C. FARAKER.

ZA AUSTRALIÍ:

POUR LA BELGIQUE:

E. DE GAIFFIER.

ZA BELGIÍ:

POUR LE BRÉSIL:

F. GUIMARAES.

ZA BRAZILIÍ:

POUR LE CANADA:

PHILIPPE ROY.

ZA KANADU:

POUR LA COLOMBIE :	JOSÉ DE LA VEGA.	ZA KOLUMBII :
POUR CUBA :	HERNANDEZ PORTELA.	ZA KUBU :
POUR LE DANEMARK :	H. A. BERNHOFT.	ZA DÁNSKO :
POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE :	Dr. T. FRANCO FRANCO.	ZA REPUBLIKU DOMINIKÁNSKOU :
POUR L'ESPAGNE :	CARLOS DE GOYONECHE.	ZA ŠPANĚLSKO :
POUR LA FRANCE :	P. CHAPSAL. CHARMEIL. R. COULONDRE. J. LESOUFACHE. G. ROGER SANDOZ. BARON THÉNARD.	ZA FRANCII :
POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE DU NORD :	E. CROWE. J. R. CAHILL. R. W. C. COLE.	ZA VELKOU BRITANII A SEVERNÍ IRSKO :
POUR LA GRÈCE :	N. POLITIS.	ZA ŘECKO :
POUR LE GUATÉMALA :	JOSÉ MATOS.	ZA GUATEMALU :
POUR HAÏTI :	NEMOURS.	ZA HAÏTI :
POUR LA HONGRIE :	FRÉDÉRIC VILLANI.	ZA MAĎARSKO :
POUR L'ITALIE :	GIOVANNI BELLI.	ZA ITALII :

POUR LE JAPON:	H. KAWAI.	ZA JAPONSKO:
POUR LE MAROC:	J. NACIVET.	ZA MAROKO:
POUR LES PAYS-BAS:	E. H. KRELAGE.	ZA NIZOZEMÍ:
POUR LE PÉROU:	M. H. CORNEJO.	ZA PERU:
POUR LE PORTUGAL:	A. DA GAMA OCHOA.	ZA PORTUGALSKO:
POUR LA ROUMANIE:	CONST. DIAMANDY.	ZA RUMUNSKO:
POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES:	MILIVOJ PILYA.	ZA KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ:
POUR LA SUÈDE:		ZA ŠVÉDSKO:
Sous réserve de ratification de Sa Majesté le Roi avec approbation du Riksdag. S výhradou ratifikace J. V. králem se souhlasem sněmovny.		
	ALBERT EHRENSVARD.	
	JOSEPH SACHS.	
	S. BERJIUS.	
POUR LA SUISSE:	DUNANT.	ZA ŠVÝCARY:
	Dr. M. G. LIENERT.	
	GUSTAV BRANDT.	
POUR LA TUNISIE:	H. GEOFFROY-SAINT-HILAIRE.	ZA TUNIS:
POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:	M. TOUMANOFF. G. LACHKEVITCH. M. RAFALOFF.	ZA SVAZ SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK:

Protocole de signature.

Les Plénipotentiaires soussignés se sont réunis à la date de ce jour, à l'effet de procéder à la signature de la Convention concernant les expositions internationales.

La Délégation belge fait constater que la présente Convention ne s'applique pas aux Expositions pour lesquelles une invitation officielle a déjà été adressée, par la voie diplomatique, aux pays étrangers et notamment à l'Exposition internationale organisée à Bruxelles en 1935.

Les Délégations des Gouvernements du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, du Canada, de l'Australie, de la Nouvelle-Zélande, et de l'État libre de l'Irlande déclarent qu'elles considèrent que la Convention pour le règlement des Expositions internationales ne concerne par les Expositions qui pourraient être tenues par un membre de la Communauté Britannique des Nations et dont la participation serait limitée aux autres membres de la Communauté Britannique des Nations.

Au moment de procéder à la signature de la Convention concernant les Expositions internationales, la Délégation italienne tient à préciser que sa signature est apposée ad referendum et sous réserve de communications éventuelles de son Gouvernement, notamment en ce qui concerne l'inclusion dans les dispositions de la Convention des Expositions scientifiques ayant une durée dépassant trois semaines et organisées à l'occasion de Congrès internationaux.

Au moment de procéder à la signature du Protocole annexé à la Convention concernant les Expositions internationales, la Délégation italienne déclare qu'il ne lui est pas possible de se rallier au quatrième vœu exprimé dans ce Protocole, l'Italie n'ayant pas adhéré à la Convention de Madrid du 14 avril 1891, révisée à Washington le 2 juin 1911, sur la répression des fausses indications d'origine.

La Délégation japonaise émet le vœu que l'invitation diplomatique adressée par le pays organisateur d'une Exposition spéciale soit envoyée au moins un an et demi à l'avance au Japon, pour tenir compte de la situation géographique de ce pays.

(Překlad.)

Protokol o podpisu.

Podepsaní zmocněnci se sešli dnes, aby přikročili k podpisu konvence o mezinárodních výstavách.

Delegace belgická zjišťuje, že tato konvence se nevztahuje na výstavy, k nimž bylo již cizím zemím cestou diplomatickou rozesláno oficiální pozvání, a zejména na mezinárodní výstavu v Bruselu v roce 1935.

Delegace vlád Spojeného Království Velké Británie a Severního Irska, Kanady, Austrálie, Nového Zélandu a svobodného státu Irského prohlašují, že mají za to, že úmluva o úpravě mezinárodních výstav se netýká výstav, které by mohly být pořádány členem Britského společenství národů a jichž účastenství by bylo omezeno na ostatní členy Britského společenství národů.

V okamžiku, kdy přistupuje k podpisu konvence o mezinárodních výstavách, pokládá Italská delegace za nutné na jisto postavit, že podpisuje pouze ad referendum a s výhradou případných připomínek své vlády zvláště pokud jde o to, že jsou do ustanovení pojaty vědecké výstavy delšího trvání než tři týdny a pořádané u příležitosti mezinárodních sjezdů.

V okamžiku, kdy přistupuje k podpisu Protokolu připojeného k úmluvě o mezinárodních výstavách, prohlašuje Italská delegace, že se nemůže přiklonit k čtvrtému přání tohoto protokolu, neboť Itálie nepřistoupila k úmluvě o potlačení falešných označení původu uzavřené v Madridě dne 14. dubna 1891 a revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911.

Japonská delegace projevuje přání, aby diplomatické pozvání, posílané státem pořádajícím výstavu, bylo Japonsku, s ohledem na jeho zeměpisnou polohu, zasláno nejméně půl druhého roku předem.

La Délégation de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes déclare que pour l'application de la règle de l'article 4 de la Convention, selon laquelle un délai d'au moins cinq ans doit séparer deux Expositions spéciales de même nature organisées dans un même pays, le Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes se réserve de tenir compte séparément de chacune des six Républiques Membres de l'Union, à savoir celles de Russie, de l'Ukraine, de la Fédération Transcaucasienne, de Russie Blanche, de Turkmenistan et d'Usbekistan.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

FAIT à Paris, le vingt-deux novembre mil neuf cent vingt-huit.

Delegace Svazu sovětských socialistických republik prohlašuje, že pokud jde o použití pravidla čl. 4. konvence, dle něhož dvě zvláštní výstavy téhož druhu pořádané v témže státě má od sebe dělit časová mezera nejméně 5 let, vláda Svazu sovětských socialistických republik si vyhrazuje počítati každou ze 6 republik, členů Svazu odděleně, t. j. republiky: Rusko, Ukrajinu, Svaz Zakavkazský, Bílou Rus, Turkmenistan a Usbekistan.

TOMU NA VÍRU podepsali zmocněnci tento Protokol.

DANO v Paříži 22. listopadu 1928.

POUR L'ALBANIE:

Dr. STAVRO STAVRI.

ZA ALBANIÍ:

POUR L'ALLEMAGNE:

Dr. PETER MATHIES.

ZA NĚMECKOU ŘÍŠÍ:

EMIL WIEHL.

Dr. HANNS HEIMAN.

POUR L'AUSTRALIE:

F. C. FARAKER.

ZA AUSTRALIÍ:

POUR LA BELGIQUE:

E. DE GAIFFIER.

ZA BELGIÍ:

POUR LE BRÉSIL:

F. GUIMARAES.

ZA BRAZILIÍ:

POUR LE CANADA:

PHILIPPE ROY.

ZA KANADU:

POUR LA COLOMBIE:

JOSÉ DE LA VEGA.

ZA KOLUMBIÍ:

POUR CUBA:

HERNANDEZ PORTELA.

ZA KUBU:

POUR LE DANEMARK:

H. A. BERNHOFT.

ZA DÁNSKO:

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

ZA REPUBLIKU DOMINIKÁNSKOU:

Dr. T. FRANCO FRANCO.

POUR L'ESPAGNE:

ZA ŠPANĚLSKO:

CARLOS DE GOYONECHE.

POUR LA FRANCE:

ZA FRANCII:

P. CHAPSAL.

CHARMEIL.

R. COULONDRE.

J. LESOUFACHE.

G. ROGER SANDOZ.

BARON THÉNARD.

POUR LA GRANDE-BRETAGNE
ET L'IRLANDE DU NORD:

ZA VELKOU BRITANII
A SEVERNÍ IRSKO:

E. CROWE.

J. R. CAHILL.

R. W. C. COLE.

POUR LA GRÈCE:

ZA ŘECKO:

N. POLITIS.

POUR LE GUATÉMALA:

ZA GUATEMALU:

JOSÉ MATOS.

POUR HAÏTI:

ZA HAITI:

NEMOURS.

POUR LA HONGRIE:

ZA MAĎARSKO:

FRÉDÉRIC VILLANI

POUR L'ITALIE:

ZA ITALII:

GIOVANNI BELLI.

POUR LE JAPON:

ZA JAPONSKO:

H. KAWAI.

POUR LE MAROC:

ZA MAROKO:

J. NACIVET.

POUR LES PAYS-BAS:

ZA NIZOZEMÍ:

E. H. KRELAGE.

POUR LE PÉROU :

M. H. CORNEJO.

ZA PERU :

POUR LA POLOGNE :

ZA POLSKO :

La Délégation de la Pologne, en signant la présente Convention tient à communiquer que le Gouvernement Polonais a l'intention d'organiser une Exposition générale internationale à Varsovie en 1943 et qu'elle considère que cette déclaration n'est pas contraire aux engagements qu'elle prend en signant la Convention.

Delegace Polska, podpisující tuto úmluvu, pokládá za nutno oznámiti, že vláda polská hodlá pořádati v roce 1943 všeobecnou mezinárodní výstavu ve Varšavě a soudí, že toto prohlášení není v rozporu se závazky, jež podpisem smlouvy na se bere.

OTHON WECLAWOWICZ.

POUR LE PORTUGAL :

A. DA GAMA OCHOA.

ZA PORTUGALSKO :

POUR LA ROUMANIE :

CONST. DIAMANDY.

ZA RUMUNSKO :

POUR LE ROYAUME DES SERBES,
CROATES ET SLOVÈNES :

MILIVOJ PILYA.

ZA KRÁLOVSTVÍ SRBŮ,
CHORVATŮ A SLOVINCŮ :

POUR LA SUÈDE :

ZA ŠVÉDSKO :

Sous réserve de ratification de Sa Majesté le Roi avec approbation du Riksdag.
S výhradou ratifikace J. V. králem se souhlasem sněmovny.

ALBERT EHRENSVARD.
JOSEPH SACHS.
S. BERJIUS.

POUR LA SUISSE :

ZA ŠVÝCARY :

DUNANT.
Dr. M. G. LIENERT.
GUSTAV BRANDT.

POUR LA TUNISIE :

ZA TUNIS :

H. GEOFFROY-SAINT-HILAIRE.

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES
SOVIÉTIQUES SOCIALISTES :

ZA SVAZ SOVĚTSKÝCH
SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK :

M. TOUMANOFF.
G. LACHKEVITCH.
M. RAFALOFF.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁPÍSEM A PODPISOVÝM ZÁPÍSEM SCHVALUJEME JE A PROHLAŠUJEME, ŽE REPUBLIKA ČESKO-SLOVENSKÁ K NIM TOUTO LISTINOU PŘISTUPUJE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 10. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO PRVÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že přístupní listina republiky Československé byla uložena dne 9. ledna 1932, takže úmluva nabyla pro republiku Československou podle jejího článku 36 mezinárodní působnosti dne 9. února 1932.

Smlouvou jsou vázány tyto státy:

Albanie, Belgie, Italie, Maroko, Německo, Portugalsko, Rumunsko, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Tunis a Velká Britanie.

Dr. Beneš v. r.

47.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 5. dubna 1932

o mezinárodní působnosti dodatkové úmluvy k obchodní dohodě mezi republikou Československou a republikou Rakouskou ze dne 4. května 1921, podepsané ve Vídni dne 22. července 1931.

Dodatková úmluva k obchodní dohodě mezi republikou Československou a republikou Rakouskou ze dne 4. května 1921, sjednaná ve Vídni dne 22. července 1931 a uvedená v prozatímní platnost vládní vyhláškou ze dne 27. července 1931, č. 126 Sb. z. a n., byla po schválení Národním shromážděním ratifikována presidentem republiky dne 23. března 1932 a po výměně ratifikačních listin nabude podle čl. VI mezinárodní působnosti dne 16. dubna 1932.

Dr. Beneš v. r.